

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับและความแตกต่างของสมรรถนะหัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉินตามการรับรู้ของตนเองและพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานอุบัติเหตุฉุกเฉิน โดยมีสมมุติฐานในการวิจัย ดังนี้

สมรรถนะหัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉินตามการรับรู้ของตนเองและตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงาน ในแผนกอุบัติเหตุฉุกเฉินมีระดับแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนโดยเลือกโรงพยาบาลชุมชนเขตภาคเหนือตอนล่างทุกโรงพยาบาล 8 จังหวัด 68 โรงพยาบาล แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ได้หัวหน้างาน อุบัติเหตุ ฉุกเฉิน จำนวน 57 คน กลุ่มที่ 2 เป็นพยาบาลวิชาชีพที่สุ่มอย่างง่าย ในอัตราส่วน ประมาณ 1: 4 จำนวน 228 คน (คำนวณโดยใช้สูตรทาร์ยามาเน)

เครื่องมือที่ใช้ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยใช้สมรรถนะในส่วนหัวหน้างานของสำนักงานการพยาบาลร่วมกับสมรรถนะเชิงวิชาชีพจากสรุปผลการประชุมโรงพยาบาลชุมชน 8 จังหวัดภาคเหนือ (2548) มาเป็นกรอบในการสร้าง เครื่องมือ แบ่งเป็น 2 ชุด ชุดที่ 1 แบบสอบถามที่ให้หัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉินเป็นตอบสมรรถนะตามการรับรู้ของตนเอง ชุดที่2 แบบสอบถามสำหรับพยาบาลวิชาชีพในแผนกอุบัติเหตุฉุกเฉินเป็นตอบเกี่ยวกับสมรรถนะของหัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉิน เครื่องมือผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน มีค่าความตรง (Content validity index) เท่ากับ.80 นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try out) กับพยาบาลวิชาชีพและ หัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉินโรงพยาบาลชุมชน ในจังหวัดสุพรรณบุรี 9 โรงพยาบาล จำนวน 20 คนและหาความเที่ยงของเครื่องมือด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Coefficient Alpha Cronbach Method) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง .97, .98

การรวบรวมข้อมูลได้ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับหัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉิน จำนวน 68 ชุดได้รับกลับจำนวน 57 ชุดคิดเป็นร้อยละ83.82 ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับพยาบาลวิชาชีพในแผนกอุบัติเหตุฉุกเฉินเป็นผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะของหัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉิน ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์จำนวน 272 ชุดได้รับกลับ 228 ชุด คิดเป็นร้อยละ 83.82 แบบสอบถามทั้งหมดได้รับกลับภายในระยะเวลา 1 เดือน

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Windows วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของหัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉิน และของพยาบาลวิชาชีพโดยใช้สถิติความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentages) วิเคราะห์สมรรถนะของหัวหน้างาน อุบัติเหตุ ฉุกเฉินตามการรับรู้ของตนเองกับการรับรู้ ของพยาบาลวิชาชีพ ค่าเฉลี่ย (mean , $\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation, SD) วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความแตกต่างระหว่างสมรรถนะ หัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉินตามการรับรู้ของตนเองกับการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t-Test)

สรุปผลการวิจัย

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็นหัวหน้างานและพยาบาลวิชาชีพงานอุบัติเหตุฉุกเฉิน โรงพยาบาลชุมชน เขตภาคเหนือตอนล่าง

หัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉิน มีช่วงอายุอยู่ในกลุ่มอายุ 41-50 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.61 รองลงมาอยู่ในกลุ่มอายุ 3-40 ปีร้อยละ 42.11 ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มของโรงพยาบาลขนาด 30 เตียง ร้อยละ 50.88 รองลงมาคือโรงพยาบาลขนาด 60 เตียง ปฏิบัติงานในตำแหน่งหัวหน้างาน อยู่ในช่วงระยะเวลา 6-10 ปีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 49.12 รองลงมาคือช่วงระยะเวลา 1-5 ปี ร้อยละ 33.34 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 89.47 และปริญญาโท ร้อยละ 10.53 ไม่ได้รับการอบรมด้านบริหารการพยาบาล ร้อยละ 78.90 ได้รับการอบรมร้อยละ 21.10

พยาบาลวิชาชีพ งานอุบัติเหตุฉุกเฉินโรงพยาบาลชุมชนในเขตภาคเหนือตอนล่าง เป็นเพศหญิง ร้อยละ 92.54 เพศชาย ร้อยละ 7.46 โดยอยู่ในกลุ่มอายุ 31- 40 ปีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 50.88 รองลงมาอยู่ในกลุ่มอายุ 21-30 ปี ร้อยละ 40.79 และอยู่ในกลุ่มอายุ 41- 50 ปี น้อยที่สุด ร้อยละ 8.33 มีประสบการณ์ปฏิบัติงาน อยู่ในช่วงระยะเวลา 6 -10 ปีมากที่สุด ร้อยละ 41.67 รองลงมาคือช่วงระยะเวลา 1- 5 ปี ร้อยละ 35.09 จบการศึกษาระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 94.29 และปริญญาโทร้อยละ 5.71

2. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นต่อระดับสมรรถนะหัวหน้างาน อุบัติเหตุฉุกเฉินตามการรับรู้ของตนเอง ดังนี้

ความคิดเห็นต่อระดับสมรรถนะหัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉิน ตามการรับรู้ของตนเองมีระดับสมรรถนะเป็นรายด้านอยู่ในระดับ "สูง" ยกเว้นด้านจริยธรรมที่มีระดับ "สูงมาก" เป็นรายข้อ ตารางแสดงผล (ภาคผนวก ค) อยู่ในระดับ "สูง" ยกเว้น ข้อ 5 เต็มใจให้บริการ ข้อ 20 ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ข้อ 21 ยึดมั่นในหลักการปฏิบัติงานเหมาะสม ทั้งทางกฎหมายและ

จริยธรรมวิชาชีพ ข้อ 22 ผนึกความยุติธรรม อำนาจความถูกต้องยืนหยัดพิทักษ์ผลประโยชน์ของส่วนรวม มีระดับ " สูงมาก" ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.81 , 4.79, 4.63 และ 4.60 ตามลำดับ ส่วนข้อ 41. การเป็นวิทยากรระดับจังหวัด นำความรู้ใหม่ๆ มาพัฒนาสื่อและรูปแบบการสอน อยู่ในระดับ "ปานกลาง" ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 โดยมีค่าเฉลี่ยระดับสมรรถนะเป็นรายด้านจากสมรรถนะ" สูง "ไป " ต่ำ "ตามลำดับด้านจริยธรรมค่าเฉลี่ย 4.67 ด้านความร่วมมือแรงร่วมใจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 ด้านการคิดวิเคราะห์ด้าน ภาวะผู้นำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ด้านการดำเนินการเชิงรุกค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ด้านการบริการที่ดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ด้านการส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 ด้านการพัฒนาศักยภาพคน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01และ ด้านการมองภาพองค์กรรวม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 เป็นด้านที่มีระดับน้อยสุด

3. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อระดับสมรรถนะหัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉิน ตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ ดังนี้

ความคิดเห็นต่อ ระดับสมรรถนะหัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉิน ตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ เป็นรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับ" สูง " เป็นรายชื่ออยู่ในระดับ" สูง "ยกเว้น (ตารางภาคผนวก ค)ข้อ 20 ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ข้อ 21 ยึดมั่นในหลักการปฏิบัติงานเหมาะสม ทั้งทางกฎหมายและจริยธรรมวิชาชีพ มีระดับสมรรถนะ" สูงมาก "ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 และ 4.46 ตามลำดับ ส่วน ข้อ 41 การเป็นวิทยากรระดับจังหวัด นำความรู้ใหม่ๆ มาพัฒนาสื่อและรูปแบบการสอน อยู่ในระดับ "ปานกลาง" ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 โดยมีค่าเฉลี่ยระดับสมรรถนะเป็นรายด้านจากสมรรถนะ"สูง "ไป "ต่ำ"ตามลำดับด้านจริยธรรมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ด้านความร่วมมือแรงร่วมใจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19เท่ากับ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ด้านบริการที่ดีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ด้านภาวะผู้นำค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ด้านการคิดวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ด้านการดำเนินการเชิงรุก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ด้านการส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ด้านการมองภาพองค์กรรวม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05และด้านการพัฒนาศักยภาพคน เป็นด้านที่มีระดับสมรรถนะน้อยที่สุดตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ

4. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อระดับสมรรถนะหัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉินตามการรับรู้ของตนเองกับตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ

สมรรถนะหัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉินตามการรับรู้ของตนเอง และตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพในหน่วยงานอุบัติเหตุฉุกเฉินทุกด้าน อยู่ในระดับสูง ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ยกเว้นสมรรถนะด้าน "ความร่วมมือแรงร่วมใจ" แตกต่างกันในระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยพยาบาลวิชาชีพพบว่าหัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉินมีสมรรถนะสูงกว่าหัวหน้างานรับรู้สมรรถนะของตนเอง

อภิปรายผลการวิจัย

จากการ วิจัยสมรรถนะหัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉินตามการรับรู้ของตัวเองและพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลชุมชนเขตภาคเหนือตอนล่าง ผลการวิจัย อภิปรายได้ดังนี้

1. สมรรถนะหัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉินโรงพยาบาลชุมชนเขตภาคเหนือตอนล่าง ตามการรับรู้ของตนเอง

จากผลการวิจัยพบว่าสมรรถนะหัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉินตามการรับรู้ของตนเองมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงทุกด้าน (ตาราง 4) โดยค่าเฉลี่ยด้านจริยธรรม ด้านความร่วมมือแรงร่วมใจ ด้านการคิดวิเคราะห์ อยู่ในระดับสูงสุดโดยมีค่าเฉลี่ย 4.67, 4.37 และ 4.21 ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด แต่ยังมีระดับสมรรถนะสูง จำนวน 3 ด้านคือ ด้านการมองภาพองค์กรรวม ด้านการพัฒนาศักยภาพคน ด้านการส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพมีค่าเฉลี่ย 3.99 ,4.01,และ4.02 ตามลำดับ

การที่ค่าเฉลี่ยและระดับสมรรถนะของหัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉินตามการรับรู้ของตนเองอยู่ในระดับสูงทุกด้าน อาจเป็นไปได้ว่า การที่หัวหน้าแผนกอุบัติเหตุฉุกเฉินประเมินสมรรถนะตนเองอยู่ในระดับสูง จำนวน 9 ด้าน และสูงมากจำนวน 1 ด้านนั้น การประเมินตนเองผู้ประเมินจะให้คะแนนตนเองสูงกว่าผู้อื่นประเมิน แต่ผลการวิจัยพบว่า ผู้ได้บังคับบัญชาที่ประเมินว่าหัวหน้าแผนกอุบัติเหตุฉุกเฉินมีสมรรถนะสูงทุกด้าน เช่นกันและเมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยพบว่าหลายด้านที่มีอันดับสอดคล้องกัน เป็นไปได้ว่าการได้ปฏิบัติงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดในสถานการณ์อุบัติเหตุฉุกเฉิน ทำให้พยาบาลวิชาชีพมีโอกาสเห็นศักยภาพ ความรู้ความสามารถของหัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉิน อนึ่งการคัดเลือกหัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉิน ซึ่งเป็นหัวหน้าหน่วยงานที่มีความสำคัญเป็นแผนก ที่มีอัตราบุคลากรจำนวนมากที่สุดแห่งหนึ่งของโรงพยาบาล ผู้ที่น่าจะผ่านการพิจารณาแต่งตั้งคือผู้ที่มีสมรรถนะตามเกณฑ์สมรรถนะของสำนักงานพยาบาล จำนวน 10 ด้าน นอกจากนั้นการพัฒนาคุณภาพเพื่อรับรองคุณภาพโรงพยาบาลก็เป็นปัจจัยหนึ่ง ที่ทำให้หัวหน้าแผนกอุบัติเหตุฉุกเฉินมีการพัฒนาตนเอง จึงทำให้การรับรู้สมรรถนะดังกล่าวของหัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉินสูงขึ้นด้วย

2. สมรรถนะของหัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉิน โรงพยาบาลชุมชนเขตภาคเหนือตอนล่างตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพในหน่วยงานอยู่ในระดับสูงทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 สมรรถนะคือ สมรรถนะด้านจริยธรรม ด้านความร่วมมือแรงร่วมใจ ด้านการคิดวิเคราะห์ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.67, 4.37 และ 4.21 ตามลำดับ ส่วนสมรรถนะที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด แต่ยังจัดอยู่ในระดับสูง เช่นกันคือสมรรถนะด้านการมองภาพองค์กรรวม การพัฒนาศักยภาพคน และการส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพโดยมีค่าเฉลี่ย 3.99, 4.01 และ 4.02 ตามลำดับ การที่พยาบาลวิชาชีพมี

ความคิดเห็นต่อระดับสมรรถนะของหัวหน้างานอยู่ในระดับสูง อาจเป็นไปได้ว่า การที่บุคคลได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้นำหรือเป็นหัวหน้างานต้องได้รับการยอมรับจากผู้ร่วมงาน จึงทำให้ความคิดเห็นระดับสมรรถนะของหัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉินอยู่ในระดับสูงเช่นกันและด้วยลักษณะของงานต้องใช้สมรรถนะด้านจริยธรรม ด้านความร่วมแรงร่วมใจ ด้านคิดวิเคราะห์ มากกว่าด้านอื่นๆ จึงทำให้การรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพในหน่วยงานเกี่ยวกับสมรรถนะของหัวหน้าในด้านนี้สูงกว่าด้านอื่นๆ

3. การเปรียบเทียบ ระดับสมรรถนะของหัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉินตามการรับรู้ของตนเองและของพยาบาลวิชาชีพ ในหน่วยงานอุบัติเหตุฉุกเฉินโรงพยาบาลชุมชนเขตภาคเหนือตอนล่าง

จากผลการวิจัยพบว่า ระดับสมรรถนะหัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉินตามการรับรู้ของตนเองกับตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพไม่แตกต่างกัน เกือบทุกด้านยกเว้นด้าน “ ความร่วมแรงร่วมใจ ” ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยพยาบาลวิชาชีพหัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉินรับรู้สมรรถนะของตนสูงกว่าพยาบาลวิชาชีพในหน่วยงานโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 และ 4.19 ตามลำดับ

ผลการวิจัยดังกล่าวอธิบายได้ว่าเนื่องจากงานในแผนกอุบัติเหตุฉุกเฉิน เป็นงานเร่งด่วนซึ่งต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างรวดเร็วเพราะเกี่ยวข้องกับชีวิตของมนุษย์ในภาวะวิกฤต ทั้งยังมีเกณฑ์ชี้วัดคุณภาพงานบริการพยาบาลอุบัติเหตุฉุกเฉิน (กองการพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข 2544) เช่นข้อ 1) ผู้ป่วยจะต้องได้รับการคัดกรองเพื่อค้นหาภาวะการเจ็บป่วยฉุกเฉินทันทีภายใน 4 นาที หลังจากเข้ารับบริการในหน่วยงาน ข้อ 4) กลุ่มผู้ป่วยฉุกเฉินมากได้รับการแก้ไขภาวะคุกคามชีวิตภายใน 4 นาที ข้อ 5) ผู้ป่วยที่มี stat order ได้รับการตอบสนองตามการรักษาทันทีไม่เกิน 10 นาที หรือข้อ 6) ผู้ป่วยที่ผลการเฝ้าระวังอาการมีข้อบ่งชี้ต้องรายงานแพทย์ ได้รับการรายงานภายใน 5 นาที เป็นต้น จากตัวอย่างลักษณะงานดังกล่าวจำเป็นอย่างยิ่งที่หัวหน้าแผนกอุบัติเหตุฉุกเฉินจะต้องส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีของพยาบาลวิชาชีพในหน่วยงาน ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวเป็นกิจกรรมการบริหารอันเป็นหน้าที่โดยตรงของหัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉิน

อนึ่ง หัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉินเป็นผู้มีประสบการณ์ในฐานะพยาบาลประจำการและในฐานะหัวหน้างานมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน กล่าวคือหัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉิน กล่าวคือหัวหน้าแผนกอุบัติเหตุ ฉุกเฉิน กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยร้อยละ 49.12 และ 33.34 มีประสบการณ์ในตำแหน่งหัวหน้าหัวหน้างานอุบัติเหตุ ฉุกเฉินมานาน เป็นเวลา 6-10 ปีและ 1-5 ปี ตามลำดับ และร้อยละ 45.61 และ 42.11 มีอายุ 41-50 ปี และ 31-40 ปีตามลำดับไป จึงมีความชำนาญทำให้มี

สมรรถนะด้านร่วมแรงร่วมใจสูงและเนื่องจาก การมีประสบการณ์ตรงในการปฏิบัติกิจกรรมทั้งในทางบริหารและทางปฏิบัติ จึงสามารถรับรู้ สมรรถนะดังกล่าวได้มากกว่า พยาบาลวิชาชีพในหน่วยงานซึ่งปฏิบัติงานขึ้นเวรหมุนเวียนกันไป การที่ไม่ได้ทำงานร่วมกับหัวหน้าแผนกอุบัติเหตุฉุกเฉินตลอดเวลาจึงอาจไม่สามารถรับรู้กิจกรรมการร่วมแรงร่วมใจ ของหัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉินได้ทั้งหมด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ผู้บริหารทางการพยาบาลของโรงพยาบาลชุมชน สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาสมรรถนะของหัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉินโรงพยาบาลชุมชน โดยเน้นในเรื่องที่พบว่ายังมี สมรรถนะอยู่ในระดับกลาง ได้แก่ ด้านการสั่งสมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ ด้านความสนใจ ติดตามแนวโน้มเทคโนโลยีหรือองค์ความรู้ใหม่ในสาขาอาชีพที่เกี่ยวข้อง ด้านการดำเนินงานเชิงรุก นำความรู้ใหม่ๆมาพัฒนาสื่อรูปแบบการสอน และข้อสร้างสรรค์นวัตกรรม องค์ความรู้ใหม่ๆอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ติดตามประเมินผลสมรรถนะของหัวหน้างานอุบัติเหตุฉุกเฉิน โดยใช้วิธีการอื่นร่วมด้วยและควรมีแนวทางการประเมินที่ชัดเจน อาจต้องศึกษาในเรื่องการประเมินผลสมรรถนะเพิ่ม